

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 24	15. DECEMBER 1935	84. AARGANG

JESU FØDSEL OG HANS MISSION.

Af Præsident *Anthony W. Iwins.*

»Og der var Hyrder i den samme Egn, som laa ude paa Marken og holdt Nattevagt over deres Hjord. Og se en Herrens Engel stod for dem, og de frygtede saare. Og Engelen sagde til dem: »Frygter ikke; thi se, jeg forkynder eder en stor Glæde, som skal være for hele Folket. Thi eder er i Dag en Frelser født, som er den Herre Kristus i Davids By. Og dette skulde I have til Tegn: I skulle finde et Barn svøbt, liggende i en Krybbe«. Og straks var der med Engelen en himmelsk Hærskares Mangfoldighed, som lovede Gud og sagde: »Ære være Gud i det Højeste og Fred paa Jorden, i Mennesker Velbehag«.

Jeg ønsker Forsamlingen, eder mine Brødre og Søstre af mit ganske Hjerte en glædelig Jul og et godt og lykkeligt Nytaar. Ikke fordi det er Sædvane at gøre dette, men fordi jeg i mit Hjerte ønsker og beder til Herren, at han vil trøste

de, som sørger eller lider nogen Nød, at de maa blive velsignede og opmuntrede af Herren og faa det nødvendige, saaledes at der maa herske Glæde paa den Aarstid, hvor det er Sædvane at ihukomme Frelserens Fødsel, og at de urolige Tilstande, som hersker i Verden maa ophøre, saa Fred eller det, der har Fred til Følge maa komme til Folket.

Jeg antager at dette Skriftsted, som jeg her har læst, bliver læst op og talt over fra mange Prædikestole i Verden i denne Julehøjtid. Det er ingen ny Tekst — den har været benyttet i ca. 2000 Aar — og der skal endog synges Lovsange til hans Ære, som er Verdens Frelser, og alle Verdens Børn skal derfor glæde sig over at det er Jul. De skulde tænke paa Klokkeklang, paa Rensdyret langt op i Norden med sin Slæde og en gammel Mand belæsset med Gaver, som skal gives til smaa Drenge og Piger. Jeg undrer mig dog imidlertid — selvom disse Tanker kan være rigtige og passende — om vi skulde eller om vi ikke skulde synge vore Sange og ringe med vore Klokker; vi glemmer den fremstaaende Sandhed, som karakteriserer Jesu Kristi Liv, Mission og hans Evangelium. — Vi skulde ikke blot ihukomme ham, ikke blot alene have hans Liv i frisk Erindring saavel som hans Død og den betydningsfulde Lektie, som er forbundet dermed for Menneskene, men vi skulde gøre de Ting, som han forkyndte.

Jeg har ikke tænkt saa meget over Begivenhederne, som er forbundne med Frelserens Fødsel og Virksomhed, men mine Tanker har været henvendt til den store menneskelige Familie lige fra Tidernes Begyndelse til den nuværende Tid. Saa langt tilbage som vi har paalidelig Historie om Menneskene, fra den tidligste Tidsperiode af deres Eksistens paa Jorden indtil nu, har Principperne været forkyndt: at i Tidens Midte vilde Gud sende sin enbaarne Søn, og at Menneskene igennem ham vilde blive frelste, ubetinget frelste fra Dødsdommen, og at Menneskene vilde blive frelste fra deres egne Synder og Overtrædelser ved Tro og Lydighed. Før Syndfloden forkyndtes om Kristus som Verdens Forløser. Befalingen om at ofre blev givet til dem for at symbolisere det store Sonoffer, som skulde komme i Tidens Midte til deres Forløsning. Den forsvandt, men oprettedes igen igennem Abraham og hans Sæd. Profeter forkyndte at en Forløser vilde komme, og at han skulde komme gennem den store Kong David; dette fører mine Tanker til en Begivenhed og et Skriftsted, som staar skrevet i Biblen, som altid har haft direkte Forbindelse med dette Emne.

Det var 1300 Aar før Frelserens Fødsel iflg. Biblens Krono-

logi, hvor en Mand med sin Hustru og 2 Sønner udvandrede fra Bethlehem i Judæa. Der var Hungersnød i Landet, hvorfor de gik over til Moabs Land og bosatte sig der, og der giftede de 2 Sønner sig med 2 Moabitkvinder. Efter en Tids Forløb døde Manden, og en Tid derefter døde endog de 2 Sønner, og de efterlod Moderen, Naomi og hendes 2 Svigerdøtre, Orpha og Ruth; da sagde hun til dem: »Gaar hen, vender tilbage hver til sin Moders Hus; Herren gøre Miskundhed imod eder, ligesom I har gjort imod de døde og imod mig. Herren give eder, at I maa finde Rolighed hver i sin Mands Hus.« — Orpha kyssede sin Svigermoder og græd og gik bort, men Ruth sagde til sin Svigermoder: »Vær mig ikke imod, at jeg skulde forlade dig og vende tilbage fra dig; thi hvor du gaar hen, vil jeg gaa hen, og hvor du vil blive om Natten, der vil jeg blive om Natten; dit Folk er mit Folk og din Gud er min Gud. Hvor du vil dø, der vil jeg dø, og der vil jeg begraves; Herren gøre nu og fremdeles saa og saa imod mig, saa vist som Døden alene skal skille imellem dig og imellem mig.«

Et Eksempel paa trofast Hengivenhed, paa en Kærlighed, som sjældent forekommer i Mænds og Kvinders Liv. Ruth var villig til at opgive sine egne Slægtninge, sit eget Folk, sin Religion, den Tro, som hun var blevet opdraget i; hun vilde gøre alt for den Hengivenhed, hun viste sin Mands Moder. Saa drog de tilbage til Bethlehem, og Ruth blev Boas' Hustru. Hun blev Moder til Obed, og Obed blev Fader til Jesse, og Jesse blev Fader til David, den store Konge, af hvis Sæd Fredsstifteren skulde komme. Da Tiden kom for Kristi Fødsel, blev Folket opfordret til at samles i Overensstemmelse med en Befaling fra den romerske Guvernør for at lade sig skrive i Mandtal. Josef og hans Hustru Marie kom til den lille By, Davids Stad, Bethlehem fra Jerusalem, som laa 75 Mil nordligere. Jeg antager, at denne Rejse tog en Tid paa 3 Dage eller mere, thi det gik ikke hurtigt, de gik maaske hele Vejen, det kan endog være muligt, at Marie red paa det lille Æsels Ryg. Saa kom hun til sin egen Slægt. Hun kom tilbage — som Historien fortæller — til en By, hvor Herberget, som hun gjorde Ophold ved, med Rette var hendes, men ligesom mangen anden Arv var den kommet i Hænderne paa Vekselerere o. dels., saa længe indtil hun havde mistet Rettigheden til den.

Verdens Frelser blev født under de mest fattige Omstændigheder, og det har altid forekommet mig, som om dette var bestemt og i Overensstemmelse med Guds Vilie. Saa begyndte Herodes den store — denne blodtørstige Mand, som havde foraarsaget sin egen Hustrus Død, sin Svogers

Død, og sine egne 2 Sønners Død — at anstrenge sig for at ødelægge Jesu Liv. Intet, som kunde formindske denne grusomme Herodes Magt, maatte være i Vejen. Og da han derfor hørte, at »Jødernes Konge« var født, udsendte han den forfærdelige Befaling, at alle Børn, som var under 2 Aar, skulde dræbes. Paa denne Maade mente han sig sikker paa at faa dræbt Jesus, som han havde hørt Vismændene omtale. Men Joseph og hans Familie var umiddelbart før denne Befaling blev fuldført rejst til Ægypten, og de boede der, indtil Herodes var død og dennes Søn, Herodes Antipas regerede i Stedet.

Saa begyndte Jesus sin Virksomhed. Da aabenbarede han sig selv, og hans Budskab blev kendt blandt Menneskene. Han lærte de guddommelige Principper, som burde præge alle Menneskers Liv. Han lærte os Ydmyghed, han lærte os, at de sagtmodige var velsignede, og at de skulde arve Jorden. Han lærte os, at den, som er størst blandt Mennesker er den, som er alles Tjener. Han lærte os, takket været Herren derfor, Omvendelsens Princip, at trods det at vi er komne bort fra Retfærdighedens Vej, og trods den Kendsgerning, at vi har glemt vore Pligter overfor vor himmelske Fader og vore Medmennesker, som vi maaske har baaret falsk Vidnesbyrd imod, kan vi faa disse Synder tilgivne, om vi kommer til ham med et sønderknust Hjerte og er ydmyg og villig til at omvende os. Han lærte os om vore Pligter overfor vore Medmennesker i den smukke Lignelse, hvor han sagde: »Et Menneske gik ned fra Jerusalem til Jeriko, og han faldt iblandt Røvere, som baade klædte ham af og slog ham og gik bort og lod ham ligge halvdød. Men ved en Hændelse gik en Præst den samme Vej ned, og da han saa ham, gik han forbi. Ligesaa ogsaa en Levit, da han kom til Stedet, gik han hen og saa ham og gik forbi. Men en Samaritan, som var paa Rejse, kom til ham, og da han saa ham, ynkedes han inderligt. Og han gik hen til ham, forbandt hans Saar og gød Olie og Vin deri, løftede ham op paa sit eget Dyr og førte ham til et Herberge og plejede ham. Og den næste Dag tog han 2 Denarer frem og gav Værten dem og sagde: »Plej ham, og hvad mere du lægger ud, vil jeg betale, naar jeg kommer igen« — Det viser os, at vor Pligt er at hjælpe dem, som er i Nød. Man bliver ikke frelst, fordi man er Præst, og man faar ikke Adgang til Guds Rige, fordi man er Levit, men paa Grund af vore gode Gerninger.

Mine Brødre og Søstre, Kristi Mission var at lære os at kende Gud, at vi — formedelst ham — kunde se Faderen iklædt et Legeme, for Jesus bar Vidnesbyrd om, at Herrens

Aand ikke blot aabenbaredes i, hvad han udførte, men at han var Faderens udtrykte Billede. Han kom for at lære os om Guds Karakter. Han var selv barmhjertig og saaledes var ogsaa Faderen fyldt med Barmhjertighed. Ligesom han tilkendegav større Kærlighed, end dødelige Mennesker besidder, er Kærlighed en Egenskab hos vor himmelske Fader, som karakteriserer ham. Ligesom han forkyndte Lydighed til Lovene, Landets saavel som Herrens Love, vilde Gud have gjort det samme, om han havde været nærværende. Gud vilde, ligesom Jesus lærte os, forkynde, at Barmhjertighed ikke kan berøve noget fra Retfærdighed eller omvendt. Da hans Arbejde til sidst var fuldført, kom Fuldendelsen af hans Mission, og da han var Førstegrøden af de hensovede, gjorde han det muligt, at Aand og Legeme kunde genforenes, saa de kunde leve igen og staa for Gud, hver og een og blive dømte efter deres Gerninger i Kødet. Og endnu en anden Ting — det øvrige, jeg har nævnt, er blot i forbigaaende — nemlig det, at han bestemte Ting, som er gaaet i Opfyldelse i vor egen Tid, som vi var meddelagtige i at udføre, idet han forklarede — ligesom Profeterne før ham — at han skulde komme til Jorden.

Hans Arbejde er endnu ikke fuldbyrdet. Han skal komme igen i de sidste Dage. Han skal komme paa en Tid, hvor der skal være Rygter om Krige, en Tid, hvor Jorden vil være i stærkt Oprør, da Menneskers Hjerter vil være vendte bort fra Gud. Da skal han komme for at velsigne og trøste Nationerne. Da skal han komme for at fuldbyrde det Arbejde, som blev paabegyndt den Dag, da vore Forældre sattes her paa Jorden, og formedelst ham, skal Jorden blive forherliget, de levende og døde vil blive forløst, og hans Kongerige vil blive oprettet paa Jorden, og saa vil hans Villie ske der, som den sker i Himlen.

Maa Herren velsigne eder, mine Brødre og Søstre, og naar den Tid kommer, maa han hjælpe os, at vi maa forstaa dens Betydning. Jeg har ikke bekymret mig om min Næstes Fejl, men jeg har bekymret mig mest over, om jeg selv maatte være i Stand til at faa mit Liv ordnet saaledes, at jeg vil blive anerkendt af ham, at jeg, naar Ordene lyder: »Se Brudgommen kommer, gaa ud og mød ham«, da med Guds Hjælp maa være at finde blandt dem, som har Olie i deres Lamper, og som skal deltage i Lammets Maaltid. Jeg beder, at dette maa blive vor Lod, for jeg ønsker det for hver eneste af os, som jeg ønsker det for mig selv, og jeg beder om dette i Jesu Navn. Amen.

O, BETHLEHEM, DU LILLE BY.

Mel.: »O, Little Town of Bethlehem«.

PHILLIPS BROOKS LEWIS H. REDNER

O Bethlehem, du lille By, saa skøn du ligger der.
i Nattens Skær en Stjernehær, saa mildt ned til dig ser;
dog i de mørke Gader ses Evighedens Lys,
vort Haab og Tro for Sjælens Ro i Krybben lagdes nys.

For Kristusbarnet fødtes i Nat paa dette Sted,
mens Englevagt ved Herrens Magt til Jorden daled ned;
og hellig Engleskarer forkynder Glæden stor.
O, syng det ud i Pris til Gud: »Fredsfyrsten hos os bor«.

Ja, uden jordisk Pomp og Pragt blev Verdens Frelser født,
paa Krybbestraa vor Herre laa og sov saa trygt og sødt.
Ej hører du, han kommer nu; men stille, glad og let
han træder ind, naar i vort Sind vi aabner for ham ret.

Kom, helligt Barn fra Bethlehem, o kom, jeg beder dig,
borttag min Synd og paabegynd et bedre Liv hos mig.
Paa Julesalmers Toner min Bøn jeg bærer frem:
»Din Fred mig giv og hos mig bliv, du Barn fra Bethlehem.«

Fra Engelsk ved *Hans Mikkelsen.*

JULEHILSEN.

Vi ønsker de Hellige og vore Venner i den danske Mission en rigtig glædelig og velsignet Jul!

Vi tror, at de er besjælet af Fredens Aand i saa rig en Fylde som noget Folk paa Jorden.

Paa den Dag, der helligholdes af hele Kristendommen til Minde om vor Frelsers Fødsel, burde alle, som tror paa hans guddommelige Mission, forene sig i Følelser af Kærlighed og Venskab. Under de Forhold, som hersker blandt Menneskeheden, vilde det være for meget at forvente til enhver Tid; men som Aarene ruller hen, nærmer vi os mere og mere den Tid og de Forhold, hvor man paa alle Steder skal kunne møde en Broder eller Ven.

Paa Jesu Kristi Fødselsdag, som fejres af den ganske Kristenhed den 24. December (af de Sidste Dages Hellige den 6. April), kom Guds enbaarne Søn for at bringe Frelse og Ophøjelse til Menneskeslægten. Det var ved hans Indtræden i Jordelivet, at de himmelske Hærskare sang deres Jubelsang: »Ære være Gud i det højeste! og Fred paa Jord! i Mennesker Velbehag!« Al den Uenighed og Ufred, som er blevet fostret gennem jordisk Skrøbelighed skulde kastes tilside og alle Nationer, Folk, Partier og Sekter forene sig i en Familie med Gud deres Fader og Jesus Kristus deres ældre Broder.

Det er i denne Fredens og Samdrægtighedens Aand, at vi hilser eder, I Kirkens Ældste, Hellige og Folk i dette Land og alle, til hvem vort Ord skulde naa, og ønsker jer en rigtig glædelig Jul og et godt og velsignet Nytaar. Og maa vi stræbe i Aaret 1936 at blive mere lig ham, hvis Navn skulde kaldes Fredens Fyrste.

Vi ønsker at sige til jer, Ældster og Hellige, at vi elsker eder, at det har været en Glæde for os at arbejde sammen med eder, og at vort Haab og vor Bøn er, at vi alle i Fremtiden maa finde mere Lykke og Tilfredshed i Herrens Gerning.

Præsident og Søster *Alma L. Petersen.*

DEN DANSKE MISSION.

ANKOMST OG BESKIKKELSER.

Følgende Ældster ankom til København den 28. November og beskikkes som følger: Ældste Horner R. Simonsen, Brigham City, Utah, og Ældste William K. Soelberg, Grantsville, Utah, som begge beskikkes til at arbejde i Aalborg.

Ældste Orville Felt Nielsen, Huntsville, Utah, som beskikkes til at arbejde i København, og Ældste Edwin Carl Shipp, Salt Lake City, Utah, som blev beskikket til at arbejde i Odense.

Vi byder disse Ældster hjertelig velkommen til Missionsmarken og beder Herren velsigne dem i deres Kaldelse.

FORFLYTTELSER.

Følgende Ældster er forflyttet:

Ældste Victor Degn fra Odense til Aarhus, Ældste Lewis Westenskow fra Aarhus til Slagelse og Ældste Ray Frandsen fra København til Slagelse.

DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING I ESBJERG.

Torsdag den 31. Oktober afholdt Esbjerg Grens 10 Kredslærerinder et specielt Program for Søskende og Venner for at forøge Interessen for den kvindelige Hjælpeforenings Arbejde.

Et godt Program blev udført, bestaaende af Sang, Tale og Musiknumre, og sidst, men ikke mindst, blev der givet en Demonstration af et Kredslærerindebesøg hos en Familie. Søstrene Kristine Jakobsen og Helene Løvendahl repræsenterede Kredslærerinderne og Broder Otto Jakobsen og Søster Vilhelmine Hansen repræsenterede en Sidste Dages Helligs Familie. Under »Besøget« blev Kredslærerindernes Lektie først givet, hvorefter Sangen »Naar Søstrene de to og to besøger vore Hjem« blev sunget.

Efter Programmet var der Fællesbord for 56 fremmødte.

H. L.

PRIMARYFEST I ESBJERG.

Primary i Esbjerg afholdt Aabningsfest Fredag d. 1. November.

Festen ledetes af Præsidentinde Käty Ilskov Kristensen. Et særdeles udmærket Program blev udført af Børnene, som derigennem viste, hvad de lærer i Primary-Klassen.

1ste Raadgiver Str. Anna Nicolajsen omtalte Primary-Arbejdet. Efter Programmet blev der solgt nogle Haand-

arbejder, som de smaa Piger havde syet i Primary, til Fordel for Juletræet. Derefter blev der serveret Forfriskninger. Festen var i alle Maader vellykket. Tilstede var 71, hvoraf over Halvdelen var Ikke-Medlemmer. — *K. I. K.* og *A. N.*

FEST I AARHUS.

Fredag d. 8. November 1935 afholdt Sondagsskolen og Primary i Aarhus en Fest, som tog sin Begyndelse Kl. 8, ved hvilken Lejlighed den lille Sal var fyldt til sidste Plads, idet 130 havde givet Møde for at overvære det udmærkede og afvekslende Program, som bestod af Sang, Oplæsning, Tale, Skuespil og Folkedanse, altsammen udfort af Børnene, der ved deres udmærkede Præstation bidrog til at sætte Humøret op.

Formaalet med Festen var at faa lidt Penge ind til Indkob af Sangboger, og der indkom da ogsaa Kr. 22,12 ved Salg af Dessert og forskellige Ting, som var skænket af Søskende.

Dette Belob vil nu blive anvendt til nye Boger.

Vi onsker at takke Bornene for den udmærkede Aften.

Poula Jensen.

FOREDRAG MED LYSBILLEDER I KØBENHAVN.

Tirsdag den 19. Nov. blev der paa Ungdomsforeningens Mødeaften givet et Foredrag med Lysbilleder om »Kirkens Historie i Billeder«. Foredraget blev givet af Missionssekretær Hans Mikkelsen, og det var meget interessant og belærende at hore og se.

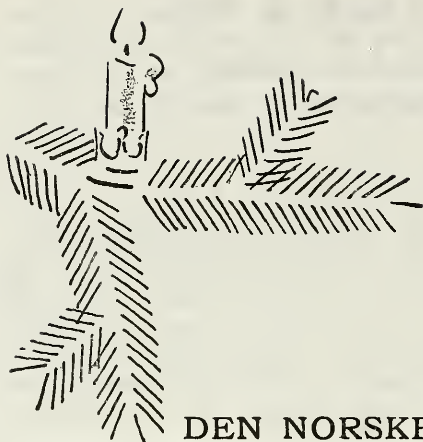
Modet overværedes af 197, hvoraf ca. 100 ikke tilhorte Kirken.

DØDSFALD I KØBENHAVN.

En af Kobenhavns Grens ældste Medlemmer, Soster Anna K. Larsen Lovbjerg Bodi, afgik ved Doden den 26. Nov. 1935 i en Alder af 81 Aar.

Søster Bodi blev indlemmet i Kirken af fhv. Missionspræsident Hans J. Christiansen den 9. Januar 1916 og var, lige til Helbredet svigtede, flittig Mødebesoger. Søster Bodi var lige til sin Dod en trofast og ærlig Tiendebetaler og var i alle Maader en god Sidste Dages Hellig.

Æret være hendes Minde.

Gledelig Jul

M. H. Knudsen,
Misjonspresident.

DEN NORSKE MISJON.

DÅPSHANDLINGER.

Følgende nye medlemmer bydes velkommen:

Ålesunds gren: Hannah Petersen, Anne Emelie Storness, Lorentine Hansine Hansen, Solveig Kirsten Vinje, Bjorne Elias Nøstdal, Fritz L. O. Strand, Peder Olaf Handen og Solveig Petrine Sylte.

Arendals gren: Einar Bakken, Signe Konstanse Bakken og Severine Widdel Bakken.

Larviks gren: Ludvik Karlsen Hoiberg, Edle Hedvik Alvinisen, Alma Marie Arnesen Olsen og Emil Walbom Andersen.

Oslo gren: Odvar Eriksen, Willard Kristiansen og Enid Nilsen.

Bergen gren: Erna Johnson Berentzen, Aage Håkon Nilsen, Arne Malvin Jensen og Sigrid Søfteland.

Stavanger gren: Edith Marie Jensen, Olav Thorbjörn Jensen, Evin Torfinn Gundersen, Signe Nilsen og Fryda Rage.

NY MISJONSSEKRETÆR.

Elste Dean Petersen, som har arbeidet i Bergens distrikt siste tyve måneder, er nu beskikket til å innta søster Merl Knudsens plass som misjonssekretær.

AVLØSNING.

Elste Arthur C. Ridd, som har arbeidet 32 måneder, søster Merl Knudsen, som har arbeidet 27 måneder, og søster Clara Hjørnevik, som har arbeidet 7 måneder, er hederligt avløst.

NY DISTRIKTSPRESIDENT.

Broder Johan Sætrum fra Bergen er innsatt som president i Bergens distrikt.

FORFLYTTELSER.

Elste Blaine Nielsen er flyttet fra Oslos gren til Bergens gren.

NY FORSTANDERSKAP I BERGENS GREN.

Forstander: Henry A. Nordvik, 1ste rådgiver: Erling Magnussen, 2den rådgiver: Ossian Berggren Sen., skriver: Arthur Indebrø.

GRENSKONFERANSER.

Grenskonferanser er nylig avholdt i Haugesund, Stavanger, Bergen, Fredriksstad, Drammen, Trondheim, Larvik, Arendals og Narviks grener under stor deltagelse.

K. H. F. KONFERANSER.

Konferanser var holdt i alle grener av det norske misjon i oktober måned. Utmerket programmer var utført av søstrene overalt. Hovedtema var »hjemmet«.

G. U. F.s HOVEDBESTYRELSE OMORGANISERT.

På avløsning av elste Leo M. Jacobsen var følgende innsatt: President: elste Wendell Nielsen, medhjelpere: Gustav A. Eriksen og Erling Larsen, sekretær: Hildmar Freidal.

Den kvinnelige består av Katinka Bisjord, Rosa Arvester og Freda Gephardt med Bjørg Bruun som sekretær.

FEST I FREDIKSSTAD

for barn av primary-klasse avholdtes i Fredriksstad onsdag den 20 november 1935 under ledelse av str. Aina Fredriksen.

Festen, som hadde et rikholdig og avvekslende program, blev omfattet med interesse av store og små som ved sin aktivitet bar bud om daggry i primary-arbeidet. Programmet var i korthet følgende: Sang, bønn, sang, tale av eldste Larsen, sang av str. Solveig, Randi, Marry og Ruth, tale av Marry (små barns kjerlighet), primarysangen, tale av Åge Fredriksen, tale av Randi Andersen (bønn), sang av 3 småpiker, deklamasjon av Arne Andersen, sang av Else, Eva og Inger, deklamasjon av Lovise, bevertning, blomsterdans ved 3 småpiker, hvorefter en opførelse av bittesmå aktører. De små var mette og vell fornøiet, da de stabbet hjemover. Tilstede 40.

Referent.

FREDRIKSSTAD GRENS

nystiftede sangkor, under dirigent eldste Julius Larsen, holdt sin første fest i møtelokalet »Arbeiderforr. lille sal« torsdag

(Fortsættes Side 566.)

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke Af Sidste Dages Hellige.

Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Alma L. Petersen.	William Ørum Pedersen.

TO MÆRKEDAGE I DECEMBER.

Missionspræsident Hugo D. E. Petersen, Stockholm.

Den 23. December 1809 fødtes Joseph Smith den yngre i Byen Sharon, Windsor Amt i Staten Vermont.

Hans Barndom og Ungdom behøves ikke at behandles her, thi Begivenhederne, som fandt Sted i hans unge Aar lige til hans Matyrdød er saa velbekendt, ikke alene af Kirkens Medlemmer, men ogsaa af Millioner af Mennesker i Verden, blandt hvilke nogle har været ærlige og sandfærdige nok til at give den Omtale, at den unge Profet havde nydt en god Opdragelse i et kristeligt Hjem, selvom Forældrene endog var mindre bemidlede, samt at han var oprigtig, ærlig og arbejdsom, medens andre løgnagtigt har beskyldt ham for de groveste og afskyeligste Ting, hvorved Englens Ord om hans Navn skulde blive bekendt af alle Mennesker for godt og ondt, blev bekræftet.

Den 27. Juni 1844 var ogsaa en uforglemmelig Dag, idet Joseph og hans Broder Hyrum denne Dag led Martyrdøden i Cartage Fængsel, Illinois. Deres Mordere blev aldrig straffet, og Befolkningen hadede De Sidste Dages Hellige saa meget paa den Tid, at de i al Hemmelighed maatte begrave Joseph og Hyrum, for at deres Lig ikke skulde blive stjaalet. Om denne sidste Begivenhed skrev Sønnen David følgende Vers, som viser den store Sorg:

I en ukendt Grav fra Verden bortgemt,
der hviler Een, som vil ej blive glemt;
og Himlen sig hvælver, og Træerne gav
af sit Blomsterflor over ukendt Grav.

Og Smaavildtet iler i legende Fjed
over Graven, der ligner et Tidselbed;
og Tidslerne skærme, at ej Dyrenes Trav
skal nedtræde helt den ukendte Grav.

Der hviler i Graven en myrdet Profet;
Hans Vandel var ren, thi Gud havde han set,
og Herren ved ham Evangeliet gengav.
Men nu hviler han did i en ukendt Grav.

Gud give, at vi maatte være paa Vagt,
som har sluttet med Himlen en evig Pagt,
at en Gang i Fryd, bagved Dødens Hav,
Vi kan mødes med ham fra den skjulte Grav.

Martyrernes Blod er Kirkens Sæd. Og Sæden har spiret og baaret en herlig Frugt.

De Sidste Dages Hellige fejrer tillige med alle andre kristne den 25. December som vor Herre og Frelsers Fødselsdag. Det er dog tvivlsomt, at denne Dag er den bestemte Dag, paa hvilken Verdens største Profet kom til Jorden Evangelisten Lukas fortæller os nemlig i sit andet Kapitel, at i samme Egn var nogle Hyrder ude paa Marken og holdt Vagt om Natten over deres Hjord. Og da det paastaas at være koldt i Palæstina om Vinteren, er det næppe antageligt, at Hyrderne med deres Hjorder var ude paa Markerne. Emily B. Spencer i St. George Utah, skrev for nogle Aar siden et Digt herom, i hvilket han siger: »I December kom han? Nej, Bethlehem siger, det saa ej var; ikke naar Jorden var vinteragtig kold«, o. s. v.

Det var ikke Meningen her at diskutere den bestemte Dag, da han kom til Jorden, kun endnu mere at mindes det, at han kom, og at han gav sit Liv til Menneskenes Frelse, og derigennem fuldbyrdede Frelsensplanen, som blev lagt og antaget af det store Raad, som holdtes i Himlen, før Jordens Grundvold blev lagt. Vi forener os med Kristenheden i Almindelighed ved at fejre den 25. December som Jesu Kristi Fødselsdag, selvom denne vidunderlige Begivenhed fandt Sted i April Maaned.

Paulus sagde, at om Verdens Fyrster havde kendt Guds Visdom, som Gud før Verdens Skabelse havde bestemt til vor Herlighed, havde de aldrig korsfæstet »Herlighedens Herre«. Han kom og tilbød Menneskeslægten Frelsen, men de fornægtede ham, og for alle de gode Gerninger, han gjorde, korsfæstede de ham.

For en almindelig tænkende Forstand er det umuligt at forstaa, hvorfor alt det, som er godt, ædelt og opløftende — kort sagt: alt som skulde gøre Menneskene fuldkomne, skulde fordømmes samtidig med, at den, der besad alle disse Egenskaber i Legemet, skulde korsfæstes.

Og paa dem opfyldes Esajas Profeti, som siger: »Med

eders Øren skulle I høre og dog ikke forstaa og se med eders Øjne og dog ikke se. Thi dette Folks Hjerte er blevet sløvet, og med Ørene hører de tungt, og deres Øjne have de tillukket, for at de ikke skulle se med Øjnene og høre med Ørene og forstaa med Hjertet og omvende sig, saa jeg kunde helbrede dem«. Og Paulus taler sandt, naar han siger: »Men det sjælelige Menneske tager ikke imod de Ting, som høre Guds Aand til; thi de er ham en Daarskab, og han kan ikke erkende dem, thi de bedømmes aandeligt«. Og da de ikke besidde den Vished, som kommer ned fra oven, men som er »jordisk, syndig og djævelsk« kan man jo ikke forvente andet af dem.

Imidlertid kom Jesus, han som ikke havde det, hvortil han kunde hælde sit Hoved, og tilbød Menneskene Frelse og evigt Liv og det endog paa lette Vilkaar eller Betingelser, »mit Aag er gavnligt, og min Byrde er let«, sagde han jo selv. Han, som var udsøgt for at frelse Folket, at lide og dø for dem, lærte dem Sandhedens Vej, som skulde føre dem tilbage til det Hjem, de kom fra, og han lovede alle, som vilde undersøge hans Lærdomme, at de skulde forstaa, om Læren var fra Gud, eller om han talte af sig selv. Han gjorde mange Mirakler blandt Menneskene, oprejste døde, badede de syge, helbredede de lamme og mange andre Ting til Folkets Velsignelse, og dog var der kun faa, som modtog ham — ligesom i Dag. Folket elsker det Onde og hader det Gode. Og paa Grund af de mange Vildledere og Menneskebud, som skulde opstaa, skulde Sandheden blive fornægtet.

Imidlertid har han oprettet sin Kirke paa Jorden og tilbyder for sidste Gang alle Mennesker at blive frelste.

Sidste Dages Hellige! I har modtaget den store Gave, den største Herren har givet sine Børn — evigt Liv og Ophøjelse. Ser til, at I lever saadant et Liv, at I ikke vil miste den.

Mesteren beseglede sit Vidnesbyrd med sit Blod, dette gjorde hans sidste Dages Profet, Joseph Smith ogsaa, disse to, som vi elsker at ære, ihukomme og efterfølge.

(Fortsat fra Side 563.)

21 november 1935. Festen, som må sies å være vellykket, blev opnet med sang nr. 123 »Velsign o Gud dit folk«, bonn av eldste Marius Hall, fortsat med sang nr. 17 »Vi gledes og frydes«. Festkmt. form. br. Arth. Andersen onsket velkommen med en speciel hilsen til pres. og str. Knudsen, som beæret tiltaket med sitt nærvær, hvorefter en prolog oplestes av

samme. Sangkoret debuterte med sang nr. 28 »Fryd dig o jord«, hvorpå str. Alvilde Bye kåserte over sangerminder fra grenens tidligere sangkor. Solosang ved eldste Larsen »En stakket sorgbetynget mann«.

Korte bemerkninger ved str. Vivian Knudsen. Pianosolo ved frk. Inger Olavesen »Tapt lykke«. Forfattet dikt ved str. M. Jacobsen. »De ti små lys«, tablå av gutter og piker. Sang av Randi Andersen »Vuggesang«. Festtalen blev holdt av pres. Knudsen, som på sin eiendommelig fengslende måte opmuntret sangerne til å søke efter det edle i sangen, harmonien, en livsbetingelse i alt fullkomment, også i det hellige samfund. Efter bevertningen, som fulgte talen, og hvorunder str. Samuelsen fra Moss gren hadde ordet og eldste Larsen holdt bordtalen, fikk man opfort et lite stykke »Når perleporten åpnes, spillerne var str. M. Jacobsen, Anny Jacobsen, Ruth og Marry Jacobsen, Randi og Solveig Andersen, Laila Fredriksen. Duett av vennerne Gunnesen og Pettersen »Jeg lenges til lysere soner«. Sangkoret sang som avsluttning nr. 165 »Du som dadler«. Sluttningsbemerkning ved forstander Fredriksen. Sang nr. 75 »Pris Gud«. Taksigelse av str. Maren Jacobsen. Festen omfattet 64 deltagere.

Tatt i betraktning den korte tid, broder eldste Larsen har virket som korets dirigent, må sangresultatet sies å være glimrende.

For sangkorets styre
Arth. Andersen.

HVAD ER »MODERNE MIRAKLER«?

»Moderne Mirakler« er Titlen paa en Bog, samlet af Jeremiah Stokes, som indeholder autentiske Kendsgerninger, der er bevidnet af levende Vidner, som beviser:

Besvarelse af Bønner, at Livet fortsætter efter Døden, at der er en Gud, og at hans Kærlighed tilkendegives i Dag paa en mirakuløs Maade blandt de, der søger ham.

Mangler De Tro i Deres Hjerte? Hungrer De efter Trost, Mod og Styrke? Mangler De noget ganske bestemt, som vil mætte Deres Sjæls Hunger og faa Troens Flamme i Deres Indre til at brænde stærkere og bringe Dem Fred og Lykke i Deres Liv?

LÆS »MODERNE MIRAKLER«,

som vil være at finde i vort nye Lektieblad »*Lederen*«, der begynder den 1. Januar 1936, og disse vidunderlige Erfaringer vil blive fortalt i *Fællesklassen* i Søndagsskolen.

Bogen er tilegnet »Kirkens Ungdom«, og dens Indhold vil derfor være af Interesse for *alle*, saavel unge, som gamle. Det

er ikke en fantastisk Appel, men hver Begivenhed, som omtales i »Moderne Mirakler«, er attesteret og underskrevet, og Originalen findes i Kirkens Historieskriver, Apostel Joseph F. Smiths Arkiv.

Nogle af de Personer, som har været Medarbejdere ved Udgivelsen af denne vidunderlige Bog, er: Præsidenterne Heber J. Grant, David O. McKay, Ældste Alonzo A. Hinckley af de Tolvs Raad, Ældste Charles S. Hyde, fhv. Missionspræsident i Nederlandene, Ældste John Q. Adams, fhv. Missionspræs. paa Samoa, Ældste Walter P. Monson, fhv. Missionspræs. i Øststaterne, Ældste William H. Smart, fhv. Præsident over 3 Stave, Patriark Komer M. Brown og Stavspræsident Thomas E. Towler.

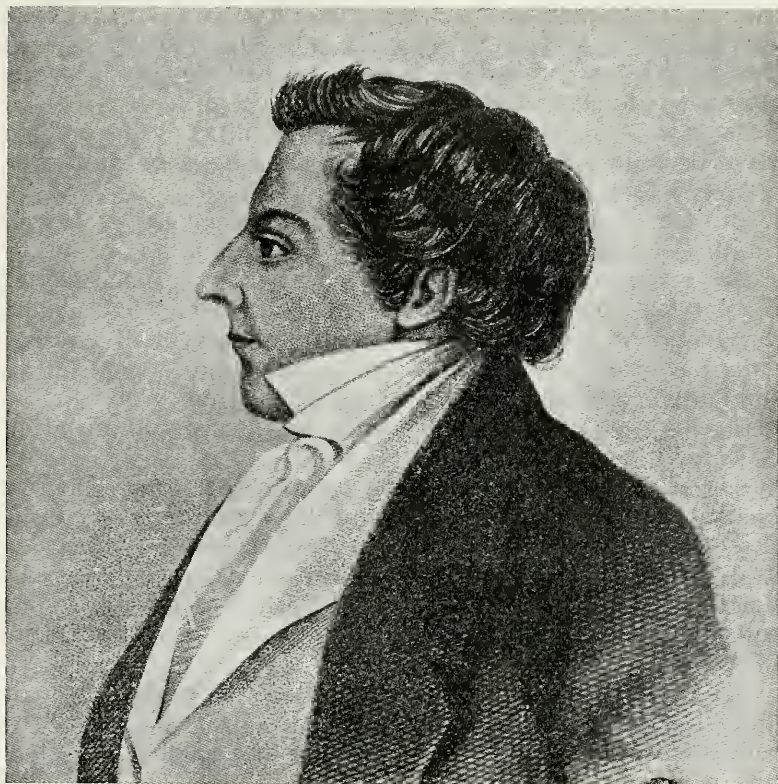
Bemærk »*Lederen*«, som udkommer i Slutningen af denne Maaned, hvor de første Historier fra denne Bog vil komme. »*Lederen*« vil — efter Planen — udkomme hver Maaned og vil koste 25 Øre pr. Stk. Tegn Abonnement paa »*Lederen*« og virk for dens Udbredelse. — *Red.*

PROFETI SOM SKAL SNART GÅ I OPFYLLELSE.

»Og der skal være mennesker i denne slekt, som ikke skal forgå, før de skal se en overveldende straff; for en odelegende sykdom skal herske i landet. . . . Og før Herrens dag kommer skal solen formørkes, og månen skal bli til blod og stjernene falle ned fra himmelen. Og de tiloversblevne skal samles inn til dette sted, og da skal de forvente mig, og se, jeg vil komme, og de skal se mig i himmelens skyer og ifort kraft og megen herlighet, med alle de hellige engler, og den, som ikke venter på mig, skal utelukkes. . . . Og Herren skal la sin røst høre, og alle jordens ender skal høre den, og jordens nasjoner skal sørge, og de, som har ledd, skal se sin dumhet. Og ulykker skal ramme spotteren, og forakteren skal opbrennes, og de, som trakter efter urettferdighet, skal omhugges og kastes i ilden. . . . For de, som er kloke, og har mottatt sannheten, og har tatt den Helligånd som sin veileder, og har ikke blitt bedraget, . . . sannelig sier jeg eder, de skal ikke omhugges og kastes i ilden, men skulde bestå på den dag. . . . Og det skal skje blandt de ugudelige, at hver den, som ikke vil gripe til sverdet mot sin neste, skal bli nødt å fly til Zion for å opnå sikkerhet. Og der skal samles til dem fra alle nasjoner under himmelen, og det skal være det eneste

folk, som ikke skal være i krig med hverandre.« — Joseph Smith (Ny Åpenbaring 45 kap.).

»Se, så sier Herren: O, I mitt folk, I har meget å gjøre og å omvende eder fra, ti se, eders synder er kommet op for mig,

PROFETEN JOSEPH SMITH
23. Dec. 1805 — 23. Dec. 1935.

og er ikke forlatte, fordi I søker å råde på eders egen måte. . . . Ti se, Herren skal komme, og hans lønn skal være med ham, og han skal belønne enhver, og den fattige skal fryde sig, og deres avkom skal arve jorden fra slekt til slekt til evig tid.« — Joseph Smith (Ny Åpenbaring kap. 56).

»Men se, jeg sier eder, at før denne store dag kommer, skal solen bli formørket og månen forvandles til blod, og stjernene falle ned fra himmelen, og der skal skje store tegn i himmelen oventil og på jorden nedenunder. Og der skal bli gråt og jammer blandt menneskenes store skarer. Og der skal utsendes *en stor hagelstorm* for å ødelegge jordens grøde.

Og det skal skje formedelst verdens ugudelighet, at jeg vil hevne mig på de ugudelige, fordi de ikke vil omvende sig . . . derfor vil jeg, den Herre Gud, *utsende fluer over jorden.* De skal angripe dens beboere og spise deres kjøtt og forårsake, at der kommer mark på dem, og deres tunger skal forstummes, så de ikke skulde tale imot mig, og deres kjott skal falle fra benene, og øinene ut av hulingene. Og det skal skje, at skogens dyr og himmelens fugler skal fortære dem. Og den store og vederstyggelige kirke, som er hele jordens hore, skal nedstyrtes ved fortærende ild, som er uttalt ved profeten Ezekiels munn, han som taler om disse ting, som ennu ikke er gått i opfyllelse, men som visselig skal skje så sant jeg lever, for vederstyggelighet skal ikke herske.« — Joseph Smith (Ibid 29 kap.).

»Se dagen er kommet, da min vredes skål er full. Se, sannelig sier jeg eder, at disse er Herrens, eders Guds ord. Arbeid derfor, arbeid i min vingård for siste gang . . . kall for siste gang på jordens innbyggere. For i min egen bestemte tid vil jeg komme ned på jorden til dom, og mitt folk skal bli forløst og regjere med mig på jorden.« — Joseph Smith (Ibid 43 kap.).

»Og således skal jordens innbyggere sørge for sverdets og blodsutgydelsens skyld, og med hungersnød, plager, jordskjelv, himmelens torden og sterke og fryktelige lynnedslag skal jordens innbyggere få føle den allmektige Guds vrede, harme og tuktende hånd, inntil den bestemte ødeleggelse har fullstendig tilintetgjort alle nasjoner.« — Johs. Smith (Ibid 87 kap.).

»Ti se, hevnen kommer hastig som en hvirvelvind, over de ugudelige, og hvo skal undkomme? . . . Dog skal Sion (de rene av hjertet) undkomme, dersom hun iaktager å gjore alt, hvad jeg befalet henne, men dersom hun ikke gjør, hvad jeg har befalet henne, vil jeg hjemsøke henne efter alle hennes gjerninger, med sår lidelser, med pest, med plager, med sverd, med hevn, og med fortærende ild.« — Joseph Smith (Ibid 97 kap.).

»For jeg, den Allmektige, har lagt mine hender på nasjonene for å tukte dem for deres ugudelighet. Og plager skal utgå, og de skal ikke borttas fra jorden, for jeg har fullendt mitt verk, som skal utføres hastig i rettferdighet.« — Joseph Smith (Ibid 84 kap.). *H. M. K.*

Den økonomiske plan skiller sig fra kommunisme, idet den tar ikke statseiendom i betraktning heller ikke avskaffelse av privat formue. Og den skiller sig fra socialisme på hans tid, idet den tar ikke den offentlige eiendomsrett til kapital

og produksjonsredskaper i betraktning. Den ligner dog disse i, at den vil kontrollere produktene av alt arbeide i samfundets interesse. Men disse er bare overfladiske avvikelser og de viktigste likheter. Dens oprinnelige forskjell ligger (1) i de underliggende prinsipper og (2) i det underliggende motiv. (Hele prinsippet vil bli forklaret i et senere artikkel).

Joseph Smith var imot alle slags slaveri. »En times ærbar frihet på jorden er verdt en hel evighet i trelldom,« sa han i det eneste politiske dokument, han nogensinde utgav. »Jeg ønsker frihet til å tenke og tro som jeg behager. Det føles så godt ikke å være bunnet,« sa han ved en annen leilighet. Herren sa gjennem profeten: »Derfor er det ikke rett, at nogen skal være en annens trell.«

Han hadde hans egen ideer om også angående penger og bankforretning. De skulde bli fordelt til alles gavn og ikke til de få.

Fengsler skulde bli omdannet til skoler og bare mordere skulle innfengsles efter profetens mening.

Alle må innrømme, at Joseph var en seer. Han kunne forutsi fremtiden klar og tydelig. På en anledning når Joseph og andre ledende brødre var kastet i fengslet kom ordren, at de skulle skyttes. Det syntes som om ingen av dem vilde undslippe levende. Fienden var bestemt på, at mormonlederne ikke skulde leve. Ja, general Clark fortalte de hellige i en offentlig tale, »at de aldri vilde se deres ledere igjen, ti deres dom var beseglet«. Det var under disse vilkår, at Joseph Smith rolig sa: »Vær ved godt mot, brødre. Herens ord kom til mig inatt, at vi skal beholde vårt liv, og hvad vi enn skal lide under dette fangenskap, skal ingen av oss miste livet.«

Historien beretter, at ingen av fangene mistet livet. Sidney Rigdon blev allernådigst frigit. De øvrige slapp fri efter mere enn fire måneders fangenskap. Henimot stutten av deres fangenskap besluttet byens autoriteter å forflytte Joseph Smith med Hyrum Smith og Alexander Mc. Rae med andre til Daviess til rettsforhandlinger. Alle fangene, undtagen profeten, besluttet at det i tilfelle av deres flytning var best å ha en venligsinnet vakt til å beskytte dem på veien, da denne forandring for alt de visste kunne være en lest for å drepe dem.

Profeten var ikke rådspurt om situasjonen. Efter at avgjørelsen var tatt av de andre, vendte Hyrum sig til sin bror og sa: »Joseph, hvad tror du?« »Broder Hyrum,« var svaret, »det vil aldri gå. Vi må stole på Herren. Hvis vi tar en vakt med oss, blir vi ødelagt.«

»Hvis du sier det i Herrens navn,« tilla Hyrum, »vil vi stole på det.«

Og da svarte profeten: »I Herrens navn, hvis vi tar en vakt

med oss, vil vi bli ødelagt, men hvis vi setter vår lit til Herren, skal vi være sikker og intet ondt vil tilstøtte oss, og vi skal bli bedre behandlet enn vi nogensinde har været under vårt fangenskap.«

Dette avgjorde naturligvis saken. De gikk til Daviess county uten vakt.

Her er hvordan Mc Rae fremsetter de påfølgende hendelser.

»Da vi kom til stedet, hvor retten blev holdt, begynte jeg å tro, at han hadde tatt feil for en gangs skyld, for folket styrtet frem på oss og ropte: »Drep dem, drep dem«. Jeg kunne ikke se nogen anledning til å undslippe, medmindre vi kunne kjempe oss frem, og vi hadde intet å gjøre det med. Ved dette reiste broder Joseph sig, hvem alle syntes å anfalle, og sa: »Vi er i deres hender, hvis vi er skyldig, nekter vi ikke å bli straffet ved loven.« Ved å høre dette, kom to av de værste av pøbelen op på bendene og begynte å tale til folket sigende: »Ja, herrer, disse menn er i våre hender. Lad oss ikke bruke vold, men lad loven gå sin gang, loven vil dømme dem. Vi onsker ikke vanære ved å ta loven i våre egne hender.

Om nogen minutter var de beroliget, og de syntes nu like så vennlige som de nogen minutter før hadde været rasende. Fra den tid og inntil vi slapp ut kunne de ikke sette en vakt over oss, som ikke blev så venlig, at de ikke vovet å stole på dem, og vakten blev byttet svært ofte. Vi blev benket ved det første bord med dommeren, sakførene o. s. v. og fikk den beste plass, som kunne opdrives, med fjærdyner til å sove på, et privilegium som vi ikke tidligere hadde nydt under hele vårt fangenskap.« (Kirkens historie).

20,000 BØKER SKREVET OM JOSEPH SMITH.

Engelen Moroni sa: »Joseph, ditt navn skal bli kjent for godt og ondt verden rundt.«

At Joseph Smith er en interessant og merkelig personlighet, vises av alt den literatur, skrevet av ham. I kirkens arkiver i Salt Lake City er samlet over 20,000 bind, store og små, som omhandler profeten på en eller annen måte. Der også finnes og er samlet over 2,000 hefter om samme emne: profeten.

At så mange bøker har blitt skrevet i 130 år er merkverdig, iserdeleshet når en betrakter at bare 2656 bind er skrevet om George Washington i 200 år, som er betraktet som Amerikas mest fremragende mann. Disse siste nevnte bøker er samlet i U. S. A.'s hovedstad Washington og opbevares i Kongressens bibliotek. *H. M. Knudsen.*

JOSEPH SMITHS LÆRDOMME.

Apostasi, tegnet på — jeg vil gi dere en av noklene til Rikets hemmeligheter. Det er et evig prinsipp, som har eksisteret med Gud fra all evighet: Den mann, som reiser sig for å domme andre, finne feil med Kirken, sigende at de er på feil spor, mens han selv er rettfærdig, da kan dere vite for sikkert, at den mann er på veien til apostasii; og hvis han ikke omvender sig, vil han så sikkert, som Gud lever, apostasere. Prinsippet er likeså korrekt som det, Jesus fremsatte, at den, som søker et tegn, er en person, som selv er skyldig i overtredelse; og dette prinsipp er evig, usvikelig og fast som Himlens pillarer; for nå som helst du ser en mann søke efter et tegn, kan du nedskrive, at han selv er skyldig i overtredelse. (Kirk. hist. 3.b., s. 385).

Dåp. — Gud har gjort visse bestemmelser, som er faste og urokkelige; for eksempel, Gud satte solen, månen og stjernene på Himlen og gav dem deres love, betingelser og grenser, som de ikke kan forbigå undtaken på hans befalinger; de beveger sig alle i fullkommen harmoni i deres sphere og orden, og er som lys, undere og tegn for os. Sjoen har også sine grenser, som den ikke kan forbigå. Gud har satt mange tegn på jorden så vel som i Himlen, for eksempel: skogens ek, træest frukt, markens urt — alle betegner, at sed er blitt plantet der; for Herren har bestemt, at ethvert træ, plante og urt, som bærer sed, skulle frembringe av sitt slags og kan ikke fremkomme efter nogen annen lov eller prinsipp. På det samme prinsipp påstår jeg, at dåp er et tegn fastsatt av Gud, som den, der tror på Kristus, skal påta sig for å komme inn i Guds rike, for »undtaken et menneske blir født av vann og ånd, kan han ikke innkomme i Guds rike«, sa Frelseren. Det er et tegn og en befaling, som Gud har satt for mennesket for å kunne innkomme i hans rike. Disse, som søker å komme inn på nogen annen måte, vil søke forgjeves; for Gud vil ikke motta dem, heller ikke englene erkjenner deres arbeide som antatt, for de har ikke adlydt ordinansene, heller ikke gitt akt på de tegn, som Gud fastsatte for menneskenes frelse, å berede sig for, og gi dem adkomst til en celestial herlighet; og Gud har bestemt, at alle, som ikke vil adlyde hans rost, ikke skal undgå helvedes fordømmelse; hvad er helvedes fordømmelse? Å være med de, som ikke har adlydt hans bud og befalinger.

Dåp er et tegn for Gud, for engler og for Himlen, at vi gjør Guds vilje, og der er ingen annen måte under Himlen, hvorved Gud har bestemt, at menneskene kan komme til ham og bli frelst og komme inn i Guds rike, undtaken tro på

Jesus Kristus, omvendelse og dåp til syndernes forlatelse, og enhver annen måte er forgjeves. Så har du løftet om den Helligånds gave. (Kirk. hist. 4. b., s. 554).

Dåp av vann og ånd. — Evangeliet krever dåp ved neddyppelse til syndernes forlatelse, hvilket er ordets betydning på originalsproget — nemlig å begrave eller nedsenke.

Vi spør sekterne: Tror dere dette? De svarer: »Nei«. Jeg tror på å bli omvendt. Jeg tror fullt og fast på dette. Det gjorde apostelen Peter og Jesu disiple. Men jeg tror ennvidere på den Helligånds gave ved håndspåleggelse. Bevis ved Peters tale på pinsefestens dag (Ap. Gj. 2: 38). Du kan likeså godt døpe en sandsekk som et menneske, hvis det ikke er gjort i den hensikt å få syndernes forlatelse og den Helligånd. Dåp i vann er bare en halv dåp og gavner intet uten den annen halvdel — det er den Helligånds dåp. Frelseren sa: »Uten et menneske blir født av vann og ånd, kan han ikke innkomme i Guds rike.« (Kirk. hist. 5. b., s. 499).

To trøstere. — Der omtales to trøstere. En er den Helligånd, den samme som blev gitt på pinsefestens dag, og som alle Hellige mottar efter tro, omvendelse og dåp. Denne trøster eller Helligånd har ingen annen virkning enn ren intelligens. Den er kraftigere i å utvide sindet, oplyse forstanden og inngyde kunnskap på et menneske, som er av Abrahams bokstavelige sed, enn en som er en hedning, skjønt den ikke kan ha halvt så meget synlig virkning på legemet; for idet den Helligånd faller på en, som er av Abrahams bokstavelige sed, er den rolig og stille; og hans hele sjel og legeme utøves kun ved intelligensens rene ånd; mens den Helligånds virkning på en hedning er å utrense det gamle blod og virkelig gjøre ham til en av Abrahams sed. Den mann, som ikke har noget av Abrahams blod (naturlig), må ha en ny skapelse ved den Helligånd. I et sådant tilfelle kan der være en mere kraftig virkning på legemet, og synlig for øiet, enn på en Israelit, mens Israeliten i begynnelsen kunne være langt foran hedningen i ren intelligens.

Den annen trøster, som er omtalt, er et meget interessant emne, og kanskje forstått av bare få i denne generasjon. Efter at en person har tro på Kristus, omvender sig fra sine synder og blir døpt til sine synders forlatelse og mottar den Helligånd (ved håndspåleggelse), som er den første trøster, lad ham så fortsette å ydmyke sig for Gud, hungre og tørste efter rettfærdighet og leve efter alle Guds ord, og Herren vil snart si til ham: »Sønn, du skal bli ophøiet.« Når Herren har prøvet ham helt og finner, at mannen er bestemt på å tjene ham i alle tilfeller, da vil mannen finne sitt kall og sin ut-

velgelse sikret, da vil det være hans privilegium å motta den annen trøster, som Herren har lovet de Hellige, som optegnet i Johannes' vidnesbyrd i det 14 kap. fra 12 til 27 vers. Bemerk det 16de, 17de, 18de, 21de, 23de vers.

Nu, hvad er denne annen trøster? Den er hverken mere eller mindre enn den Herre Jesus Kristus selv, og dette er summen og hovedinnholdet av hele saken; at når en mann erholder sin siste trøster, vil han ha Jesu Kristi personlighet til å betjene sig, eller vise sig for ham fra tid til annen; og han vil endog åpenbare Faderen for ham; og de vil ta bolig hos ham, og himlens syner vil bli oplatt for ham, og Herren vil lære ham ansikt til ansikt, og han kan få en fullkommen kunnskap og Guds rikes hemmeligheter; og dette er den tilstand og det sted, de Hellige kom til, da de hadde slike vidunderlige syner — Esaias, Ezekiel, Johannes på øen Patmos, Paulus i den tredje Himmel og alle de Hellige, som holdt forbinnelse med den lovgivende forsamling og den Førstefødtes kirke. (Kirk. hist. 3 b., s. 380).

Tro og åndelige gaver. — Fordi troen mangler, mangler også frukterne. Intet menneske siden verdens begynnelse har hatt tro, uten å ha noget sammen med den. De gamle slukket ildens voldsomhet, undslapp sverdets egg, kvinner fikk sine døde igjen osv. Ved tro blev verdenerne til. En mann, som ikke har nogen av gaverne, har ingen tro; og han bedrar sig selv, hvis han tror, han har. Tro har manglet, ikke bare blandt hedningene, men også i bekjennt kristendom, så at tunger, helbredelse, profeti og profeter og apostler og alle gaver og velsignelser har manglet. (Kirk. hist. 5 b., s. 218).

Tungemålsgaven. — Vær ikke så nysgjerrig angående tunger; tal ikke i tunger, uten at der er en tolk tilstede; tungemålsgavens hensikt er å tale til fremmede, og hvis nogen er meget ivrige efter å vise sin intelligens, la dem tale til slike i deres eget sprog, Guds gaver er alle nyttige, hver på sin plass, men når de anvendes til det, som Gud ikke bestemmer, blir de en fordervelse, en snare og en forbannelse, isteden for en velsignelse. (Kirk. hist. 5 b., s. 31). Tal ikke i tunger uten å forstå det eller uten utleggelse. Djevelen kan tale i tunger; motstanderen vil komme med sitt verk; han kan friste alle klasser, kan tale engelsk eller hollandsk. La ingen tale i tunger, uten han tolker, undtaken med deres samtykke som er satt til å presidere; da kan han skjeldne eller tolke, eller en annen kan. (Kirk. hist. 3 b., s. 392).

Tungemålsgavens hensikt. — Jeg leste det 13de kapittel av første korintierbrev, likeledes en del av det 14de kapittel og bemerket, at tungemålsgaven var nødvendig i kirken; men

at hvis Satan ikke kunne tale i tunger, kunde han ikke friste en hollender eller nogen annen nasjon undtaken den engelske, for han kan friste en engelskmann, for har har fristet mig, og jeg er en engelskmann; men tungemålsgaven ved den Helligånds kraft i kirken er for Herrens tjeneres nytte i å tale til de vantro likesom på pinsedagen.

Når opriktige mennesker fra alle nasjoner skal samles for å høre om Gud, la eldstene tale til dem i sitt eget morsmål, enten det er tysk, fransk, spansk eller »irsk« eller noget annet, og la dem, som forstår det talte sprog, tolke i deres eget morsmål, og dette er hvad apostelen mente i 1ste Kor. 14: 27. (Kirk. hist. 4 b., s. 485).

President Joseph Smith gav så en forklaring over tungemålsgaven, at den var særskilt oprettet for Evangeliets forkynnelse til andre nasjoner og sprog, men den var ikke gitt for kirkens ledelse.

Han sa videre, hvis br. Gordon innfører tungemålsgaven som et vidnesbyrd mot br. Carpentier, var det motstridende med kirkens regler og forskrifter, fordi vi i alle våre avgjørelser må dømme fra virkelig vidnesbyrd.

President Smith rådet til, at vi taler i vårt eget sprog i alle slike saker, og da kan ikke motstanderen lede våre sinn på villspor. (Kirk. hist. 2 b., s. 162).

Tungemålsgaven blev gitt i den hensikt å tale til de, hvis sprog ikke forstås, som på pinsefestens dag etc., og det er ikke nødvendig, at tunger blir lært særskilt i kirken, for enhver, som har den Helligånd, kan tale om Guds anliggender i sitt eget sprog likeså godt som å tale i et annet; for tro kommer ikke ved tegn, men ved å høre Guds ord. (Kirk. hist. 3 b., s. 379).

INDHOLD:

Jesu Fødsel og hans Mission 553
O, Bethlehem, du lille By. 558
Julehilsen 559
Den danske Mission 560
Den norske Mission 562
Redaktionelt 564
Hvad er moderne Mirakler 567
Profeti som skal snart gå i opfyllelse 568
20,000 bøker skrevet om Joseph Smith 572
Joseph Smiths Lærdomme 573

Udgivet af den danske og norske Mission.

Præsident for den danske Mission: ALMA L. PETERSEN, Priorvej 12, København F.

President for den norske Misjon: MILTON H. KNUDSEN, Wergelandsvei 7, Oslo.

Trykt hos F. E. Bording A/S